

Etiske retningslinjer TV2 Nord

TV2 Nord værner om uafhængig og troværdig journalistik, hvor brugerne og seerne kan forvente og have tillid til, at vi lever op til høje presseetiske standarder og bringer korrekt og hurtig information.

Vi er tilmeldt pressenævnet og følger de generelle presseetiske retningslinjer.

TV2 Nords retningslinjer er dynamiske og vil løbende blive opdateret, når vi arbejder med journalistikken.

Dødsulykker

Vi kommer ofte ud for, at nordjyder desværre omkommer i trafikken. Disse hændelser vil nogle gange være breakinghistorier for os, men vi skal være meget varsomme med både informationer og billeder i disse situationer.

Vi har fire grundregler for dødsulykker:

- Vi publicerer ikke billeder, der let identificerer, hvor en dødsulykke er sket, eller hvem der kan være død, før vi ved, at de pårørende er underrettet. Det vil sige, at billeder af smadrede køretøjer, huse og lignende, der er genstand for dødsulykken, ikke skal publiceres, før vi ved, at de pårørende er informeret. Herefter kan vi publicere billeder, der ikke kan virke krænkende for de pårørende. Tal altid med Per Frank. Han sender kun billeder, vi kan bruge. Desuden kan han nogle gange få bekræftet, om de pårørende er underrettet ved at tale med politiet på stedet. Hold desuden igen med at vise en helt masse billeder. Nøjes i stedet med en video og et billede eller et par billeder.
- Ved dødsulykker skriver vi altid kun det, vi ved, og ikke det, vi har hørt. Vi er meget varsomme med at viderebringe information, som ikke er bekræftet af politiet, beredskabet eller anden myndighed. HVIS vi har egne folk på stedet – f.eks. Per Frank – kan vi dog godt bruge de øjnevidneberetninger eller de informationer, som vores egne folk får fra myndigheder på stedet. Men vær altid varsom med at være for konkluderende. Vær åben over for læserne og seerne om de ting, der stadig er uvisse.

Senest opdateret 21. September 2026

- Vi citerer ikke andre medier ved dødsulykker. Undtagelsen er TV2 og de øvrige TV2-regioner, som kan have informationer, vi kan tilføje i vores nyhed. Informationen skal dog have en klar kildehenvisning i TV2's artikel – eksempelvis en myndighed.
- Ved drukneulykker gælder det, at vi selvsagt ikke skriver, at en person er død, før det er bekræftet. Men vi kan skrive, at en person er fundet i vandet (som første take). Hvis Per Frank er på stedet, er det hurtigt at få bekræftet, om personen er død. Vi kan dog som udgangspunkt godt skrive, at personen er død, uden at de pårørende er underrettede ved drukneulykker, fordi der ikke er en bil eller et hus, som rent billedmæssigt kan identificere den dræbte.

Erfaringerne har vist, at man hurtigt kan komme ind i en journalistisk gråzone ved dødsulykker. **Hvis nyhedsredaktøren ikke er til stede, kontakt da en chef.**

Selv mord

Vi går aldrig i breaking ved meldinger om dødsfald, som vi enten ved er selvmord, eller som vi har en meget stærk formodning om, er selvmord. Undtagelsen kan være tilfælde, hvor en meget betydningsfuld eller kendt person er død, og hvor det er meldt offentligt ud, at det var selvmord. Dette skal cleses med en chef. Derimod omtaler vi selvmord, hvis det sker på en måde, der påkalder sig offentlig opmærksomhed, f.eks. i kraft af politiafspærringer, større forstyrrelser af trafik eller på en synlig måde i det offentlige rum. Et eksempel er selvmordet ved Salling midt i Aalborg. Vi nævner dog aldrig selvmord i rubrikken.

Anonyme kilder

Vi bruger sjældent anonyme kilder. Det er altid en individuel og saglig vurdering, om en kilde skal kunne fremtræde anonymt på tv og/eller på skrift. Muligheden for at træde anonymt frem på TV2 Nord skal dog være velbegrundet og skal vægtes inden følgende kriterier (alle behøver ikke være opfyldt):

- Det skal have store personlige konsekvenser for kilden at stå frem med navn og billede. Det kan være potentiel firing, konflikter med nære pårørende, manglende muligheder for at få job i fremtiden eller potentielt bringe sig selv i fare ved at stå frem med navn.
- Personen skal stå frem med oplysninger, der er enormt følsomme. Det kan være oplysninger om incest eller voldtægt. Samtidig skal oplysningerne være så

afgørende og relevante, at vores journalistik ikke kan laves uden kildens oplysninger.

- Personen skal udtale sig om fortrolige oplysninger, som er afgørende for vores journalistiske produkt. Oplysningerne skal være tungtvejende, og personen skal som udgangspunkt udtale sig på trods af tavshedspligt.

Vælger vi at bruge anonyme kilder, er det ekstra vigtigt, at vi efterspørger forskellige former for dokumentation, der kan underbygge den anonyme kildes udsagn. Billeder, dokumenter eller andet, der taler for, at kilden taler sandt. Brug af anonyme kilder skal deles med en chef, som også skal gennemlæse/se historien før publicering. Desuden skal MIJU orienteres på forhånd og med tid til at reagere, når vi bruger anonyme kilder som en central del af historien.

Billeder, video og sløring

TV2 Nord bringer som udgangspunkt ikke billeder, der krænker personers værdighed – hverken ofrenes, de pårørendes eller brugernes. Det kan dog være berettiget at vise ubehagelige og voldsomme billeder som dokumentation. Journalistikken afspejler virkeligheden - også når det handler om krig, terror, katastrofer og ulykker, og i sådanne tilfælde skal der foretages en afvejning af hensyn til at brug af billeder.

Brug af optagelser foretaget af tredjemand kræver altid særlig agtpågivenhed, uanset hvem, der har lavet optagelserne. Det bør fremgå tydeligt overfor brugerne, at der er tale om materiale optaget af tredjemand, som kan have partsinteresser knyttet til offentliggørelse. Samtidig stiller brug af denne type materiale særlige krav til dokumentation af optagelsernes autenticitet.

Vi slører som udgangspunkt billeder ved følgende tilfælde:

- Synlige nummerplader ved trafikuheld. Ved dødsulykker slører vi også firmalogoer.
- Områder/huse, som kan afsløre en identiteten på en kilde, hvis navn vi ikke ønsker offentliggjort
- Personfølsomme oplysninger på optagelser, vi gerne vil bruge
- Personer, som ikke har noget med historien at gøre, og som efter optagelser (og inden publicering) har givet tilsagn om, at de ikke ønsker at være med.

Senest opdateret 21. September 2026

- Situationer, hvor vi filmer et hus/område, hvor det er huset eller området, der er relevant for historien, men hvor vi vil undgå at hænge enkelt personer ud. Det kan være alt fra en stripklub til en rockerborg.
- Private billeder i mere følsomme sager, hvor kun én eller få personer på billedet er relevante for historien. Her slører vi resten af personerne på billedet.
- Vi slører billeder, hvor det er relevant i forhold til nøgenhed og blufærdighed. Det kan være en hårdtpumpet mand eller kvinde, der optræder i et klip i badetøj. Hvis de kommer unødigt i fokus i billedet, uden at det er relevant for historien, slører vi.
- Vi slører logoer, firmanavne og lignende på biler, der er involveret i alvorlige ulykker, mulige kriminelle forhold og lignende, når vi ikke har afklaring af de faktiske omstændigheder, hvad der er sket, hvem der var skyld i hvad osv.

Skjult kamera

TV2 Nord bruger i udgangspunktet ikke skjult kamera, da det i hovedreglen strider imod reglerne for god presseskik. Der er dog situationer, hvor væsentlige historier kun kan dokumenteres ved brug af skjult kamera, hvis oplysningerne ikke vil kunne fremskaffes på anden vis, og sagen er af væsentlig samfundsmæssig interesse. Brug af skjult kamera vil i alle tilfælde bero på en beslutning i den redaktionelle ledelse

Retsstof

Vi nævner som udgangspunkt ikke navnet på en sigtet eller tiltalt person, før han eller hun er dømt. Grundreglen er, at vi skriver navnet, hvis personen har fået to års ubetinget fængsel eller derover. I presseetisk forstand er det vigtigt, at vi lever op til denne regel. Hvis dommen er mildere, nævner vi som udgangspunkt ikke navnet. Der er dog forhold, der kan få os til at afvige fra grundreglen:

- Hvis navnet på den dømte er ude i den brede presse allerede, skriver vi også navnet, selv om personen har fået under to års fængsel. Det vil typisk være i kendt sager om kendisser, toperhvervsfolk eller politikere, hvor sagens hovedperson allerede er omtalt ved navn i pressen længe for domfældelse – altså en ‘offentlig retssag’ som da Henrik Qvortrup blev dømt i byretten.
- Bærer gyldne kæder ved at være valgt til et offentligt hverv eller ved at have en magtfuld position i erhvervslivet, kulturlivet eller en offentlig instans.

Senest opdateret 21. September 2026

- Hvis sagen har en meget stor samfundsmæssigt vægt, kan vi i visse tilfælde vælge at skrive navnet på den dømte, selv om dommen er mindre end to års fængsel. Dette skal altid cleares med en chef.
- Hvis der er tale om sager med incest, pædofili og lignende, vil vi som udgangspunkt undlade at nævne navnet på den dømte, selv om dommen er på over to års fængsel. Dette skal ske af hensyn til ofre. Her bevæger vi os i en gråzone, så aftal med en nyhedsredaktør eller en chef, hvordan den konkrete sag skal håndteres.
- Hvis en retssag ankes, skriver vi som udgangspunkt stadig navnet på den dømte – hvis der vel og mærke er givet over to års ubetinget fængsel. Vær her særligt opmærksom på, om der har været et navneforbud i sagen. Det udstrækkes nemlig typisk til at gælde under ankesagen. Er det tilfældet, kan vi naturligvis ikke skrive navn.

Tilbageholdelse af navn på kilder

I tilfælde, hvor en person bliver anklaget for noget voldsomt, kan vi vælge at tilbageholde personens navn, selv om der ikke er nogen retssag eller politianmeldelse. Det kan være historier, hvor en person beskyldes for svindel eller krænkelser, men hvor sagen endnu ikke er anmeldt. I disse sager er det altid en vurderingssag, om man vil tilbageholde navnet på den 'anklagede'. Derfor skal dette altid vendes med dagens redaktør eller en chef.

Forlæggelse af kritik og genmæle

Vi henholder os til de presseetiske regler om, at en kritiseret eller anklaget part skal have 'rimelig tid' til at svare på kritikken. Det vil sige, at en kritiseret part som udgangspunkt altid skal have mulighed for genmæle i samme artikel/indslag, som kritikken bliver fremsat.

Undtagelser kan være situationer, hvor den anklagede part er tiltalt for alvorlige forbrydelser i en retssag. Her vil vi i stedet henholde os til tiltaltes forklaring i retten eller erklæring om uskyld, når vi laver historien.

Det er altid en vurdering fra sag til sag, hvor meget 'rimelig svartid' er. Når vi er i breakingmode, kan vi være nødsaget at udkomme med en ny historie, hvor vi opdaterer med svar fra den kritiserede part.

Senest opdateret 21. September 2026

Hvis kritikken er tilstrækkelig hård og injuerende, kan vi dog ikke udgive noget, før den kritiserede part har haft et par timer til at svare. Hvis vi ikke er i breaking-mode, vil en rimelig mulighed for at svare på kritik være 5-6 timer.

Hvis en kilde ønsker længere svartid på en dagsaktuel sag, skal der være særlige grunde hertil. Derudover skal vi altid have vores egne publicistiske kriterier med i ligningen. Er det en historie, som vi vurderer, ikke løber nogen steder, kan vi godt give længere svartid, hvis vi til gengæld sikrer, at vi får et svar.

Når vi forelægger kritikken for en kilde, skal vi altid sikre os, at kilden har rimelig mulighed for at opdage vores henvendelse. F.eks. er en Messenger-besked eller DM over Instagram ikke tilstrækkeligt. Hvis der er tale om personlig kritik, skal vi tage ekstra hensyn til, at den angrebne part kan få genmæle i samme artikel/indslag. Hvis derimod er tale om en strukturel kritik, eksempelvis Supersygehuset, den tredje limfjordsforbindelse eller Regionen kan vi nemmere bringe historien uden genmæle i første take. Men kun i en breaking-situation. Vi skal dog altid forsøge give den angrebne mulighed for at udtale sig efterfølgende.

I forbindelse med pres, kritik og klager fra kilder, så skal den enkelte reporter ikke sidde alene med det, men gå til redaktør og nærmeste chef.

Hvornår bringer vi erfarer historier?

Vi bringer i udgangspunktet – og det er uden undtagelser – ikke andres erfarer-historier. Vi skal erfare det selv af to af hinanden uafhængige kilder, der bekræfter oplysningerne. Det kan være to mundtlige kilder, to skriftlige kilder – eller en blanding. Her er det enormt vigtigt, at du har øje for de interesser, kilderne har. For hvis vi bringer en erfarer-historie, er det 100 procent os, der skal kunne stå inde for det. Derfor skal en erfare-historier altid godkendes af en redaktør, inden den bliver publiceret.

Hvis historien, som vi erfarer, er meget stor og kan have store konsekvenser for en kritiseret part, skal det godkendes af en chef. Vi gør visse undtagelser på to-kilde-reglen ved 112-sager, hvor vi har Per Frank eller andre medarbejdere til stede på ulykkesstedet. Her stoler vi på oplysninger, som vores udsendte kollegaer erfarer på stedet. Men vær varsom med at erfare meget detaljerede oplysninger i følsomme 112-sager, inden de er bekræftet hos politiet.

Fejl, rettelser, afindeksering og sletning

På TV2 Nord følger vi de 'Vejledende retningslinjer for god presseskik'. Her står der blandt andet, at 'berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår'. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen. Hvis vi på TV2 Nord bringer forkerte oplysninger af betydning, berigtiges de så hurtigt som muligt, enten ved at publicere en ny, selvstændig historie eller ved at rette i allerede udgivet stof alt efter sagens karakter. Rettelser skal fremgå klart og tydeligt.

Som udgangspunkt sletter eller afindekserer vi ikke indhold fra vores platforme efter udgivelse. Men der kan være undtagelser. Det beror på en konkret vurdering og er altid en ledelsesbeslutning. Når vi ændrer i tidligere udgivet indhold, supplerer vi som udgangspunkt med en redaktionel note, hvor vi forklarer, hvorfor indholdet er blevet ændret - og hvornår det er sket.

Sårbare kilder og børn og unge

På TV2 Nord tager vi særlige hensyn til kilder og personer, som ikke kan forventes at være klar over virkningen af deres udtalelser. Det kan være børn, sårbare personer eller kilder, der er ramt af sygdom såvel fysisk som psykisk.

Vi indhenter i udgangspunktet forældresamtykke, når børn indgår i vores journalistiske dækning. Der kan være tilfælde, hvor institutioner varetager dette samtykke.